

Sygn. akt *I 1 C 1520/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: Hanna Cholcha

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2015 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko **A. O.**

o zapłatę

I zasądza od pozwanej A. O. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 12,20 zł (dwanaście 20/100 złotych) wraz z następującymi ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 5,00 zł od dnia 16 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 7,20 zł od dnia 17 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty;

II oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III obciąża powoda kosztami procesu uznając je za uiszczone.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko A. O. o zapłatę kwoty 1.199,20 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 1.192,00 zł od dnia 16 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 7,20 zł od dnia 17 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Powód wskazał, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia z pozwaną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której powód wystawił faktury VAT: (...) na kwotę 1.200,00 zł z terminem wymagalności na dzień 15 kwietnia 2013 r. i (...) na kwotę 7,20 zł z terminem wymagalności na dzień 16 kwietnia 2013 r., lecz mimo precyzyjnie określonych warunków umowy i wskazanych w ww. fakturach terminów wymagalności należności pozwana nie dokonała zapłaty należnych powodowi kwot.

(pозew w – k. 2-4)

W dniu 28 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin–Zachód w Lublinie, w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1011416/14, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty – k. 4v)

Pozwana złożyła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości.

(sprzeciw – k. 7)

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin–Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni – wobec stwierdzenia skutecznego wniesienia sprzeciwu i utraty mocy nakazu zapłaty w całości.

(postanowienie z dn. 12.02.2015 r. – k. 11v)

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni pozwana – w uzupełnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym – podniosła, iż w dniu 12 marca 2013 r. poinformowała powoda o rezygnacji z korzystania z jego usług telekomunikacyjnych i o nieprzedłużaniu umowy, która właśnie wygasła, po czym otrzymała od powoda pismo, iż w związku ze zbyt późnym zgłoszeniem rezygnacji zostanie ukarana kwotą 1.200,00 zł. Pozwana podniosła ponadto, że otrzymała od powoda telefonicznie informację, że nie świadczy on swoich usług w nowym miejscu zamieszkania pozwanej, tj. w G. na ul. (...), co nie pozwalało pozwanej korzystać z usług powoda i kontynuować umowy.

(uzupełnienie sprzeciwu – k. 49-50)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 marca 2011 r. A. O. zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (poprzednio (...) s.c. J.E. P. z siedzibą w G.) umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczących telewizji (w ramach promocji „Rozszerzony + Prestiż HD”) i telefonu stacjonarnego (w ramach promocji (...)). W umowie wskazane zostało, że wysokość miesięcznego abonamentu za usługi telewizji w promocji wynosi 55,90 zł, a bez promocji - 105,90 zł, zaś wysokość miesięcznego abonamentu za usługi telefonii stacjonarnej wynosi 12,20 zł. Umowa została zawarta na czas określony 24 miesiące (tytuł I § 2 umowy). W tytule III § 5 ust. 1 umowy wskazane zostało, że umowa zawarta na czas określony ulega przedłużeniu na kolejny taki sam okres, zgodnie z warunkami przewidzianymi dla umowy przedłużanej wynikającymi również z regulaminu i cennika, chyba że abonent złoży na piśmie oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy w terminie 30 dni przed upływem terminu obowiązywania umowy na czas określony oraz że umowa ulega przedłużeniu na kolejny, taki sam okres, jak obowiązujący dla przedłużanej umowy, liczony od dnia upływu poprzedniego okresu obowiązywania umowy zawartej na czas określony. W tytule III § 7 umowy wskazane zostało, że w przypadku jednostronnego rozwiązania przez abonenta lub przez operatora z winy abonenta umowy związanej z przyznaną ulgą, przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, operatorowi przysługuje z tego tytułu roszczenie w wysokości wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania (ust. 2), zaś wartość ulgi przyznanej abonentowi, który zawarł umowę na czas określony, stanowi iloczyn miesięcy, na które zawarta została umowa na czas określony, oraz różnicy pomiędzy ceną usługi w przypadku zawarcia umowy na czas określony a kwotą, którą abonent zobowiązany byłby uiścić, gdyby korzystał z usług na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony (ust. 1).

(niesporne, nadto umowa – k. 33-34)

W piśmie z dnia 11 marca 2013 r., które wpłynęło do (...) spółka z o.o. w dniu 12 marca 2013 r., A. O. oświadczyła, iż z powodu zmiany miejsca zamieszkania nie zamierza przedłużać umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej w dniu 14 marca 2011 r.

(niesporne, nadto pismo pozwanej z dnia 11.03.2013 r. – k. 54)

W piśmie z dnia 27 marca 2013 r., skierowanym do (...) spółka z o.o., A. O. wskazała, iż pracownica (...) Sp. z o.o. poinformowała ją telefonicznie, że została ukarana kwotą 1200,00 zł za zerwanie umowy przed jej wygaszeniem oraz że nie zamierza wpłacać tej kwoty, gdyż ma prawo do rozwiązania umowy z zachowaniem 30 dni wypowiedzenia, umowa zakończyła się 14 marca 2013 r. i nie została poinformowana o jej automatycznym przedłużeniu oraz że w miejscu aktualnego zamieszkania nie ma możliwości korzystania z usług (...) Sp. z o.o.

(niesporne, nadto pismo pozwanej z dnia 27.03.2013 r. – k. 58)

W dniu 31 marca 2013 r. (...) sp. z o.o. wystawiła A. O. fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.200,00 zł z tytułu kosztu zerwania umowy, z terminem płatności określonym na dzień 14 kwietnia 2013 r.

(niesporne, nadto faktura z dnia 31.03.2013 r. – k. 65)

W dniu 2 kwietnia 2013 r. (...) sp. z o.o. wystawiła A. O. fakturę VAT nr (...) na kwotę 7,20 zł z tytułu opłat za rozmowy telefoniczne za marzec 2013 r., z terminem płatności określonym na dzień 15 kwietnia 2013 r.

(niesporne, nadto faktura z dnia 02.04.2013 r. – k. 66)

W piśmie z dnia 17 maja 2013 r. (...) Sp. z o.o. poinformowała A. O., że naliczona opłata w wysokości 1.192,00 zł za przedterminowe rozwiązanie umowy wynika z faktu zerwania umowy terminowej, która została zawarta w dniu 14 marca 2011 r. na czas 24 miesięcy, w związku z czym skuteczne wypowiedzenie umowy A. O. powinna złożyć najpóźniej do dnia 13 lutego 2013 r., a ponieważ oświadczenie o nieprzedłużaniu umowy złożyła 11 marca 2013 r., to umowa uległa przedłużeniu na kolejne 24 miesiące.

(niesporne, nadto pismo powoda z dnia 17.05.2013 r. – k. 59)

W dniach od 12 czerwca 2013 r. do 30 lipca 2013 r. między A. O. a (...) spółką z o.o. prowadzona była korespondencja, w której strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w kwestii zapłaty przez A. O. kwoty 1.192,00 zł.

(niesporne, nadto: pismo pozwanej z dnia 18.07.2013 r. – k. 56, pisma powoda z dnia 25.06.2013 r. i z dnia 30.07.2013 r. – k. 60 i k. 57)

Pismem z dnia 2 maja 2014 r. (...) Sp. z o.o. wezwała A. O. do zapłaty kwoty 1.199,20 zł w ostatecznym terminie do dnia 16 maja 2014 r.

(niesporne, nadto przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 02.05.2014 r. – k. 36)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności i których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

Powód domagając się zasądzenia od pozwanej kwoty wskazanej w pozwie powoływał się na umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartą między stronami w dniu 14 marca 2011 r., należąca do umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych regulowanych przez przepisy art. 56 i następne ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. 2014, poz. 243 ze zm.). Powód wskazywał, że pozwana winna mu zapłacić kwotę 1.192,00 zł z tytułu zwrotu ulgi naliczonej w związku z rozwiązaniem przez pozwaną umowy przed końcem okresu jej obowiązywania oraz kwotę 7,20 zł z tytułu opłat za rozmowy telefoniczne za marzec 2013 r.

Pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia ww. umowy ani jej treści, zarzucała natomiast, że w dniu 12 marca 2013 r. poinformowała powoda o rezygnacji z korzystania z jego usług telekomunikacyjnych i o nieprzedłużaniu umowy, która wygasła z dniem 14 marca 2013 r., w związku z czym żądanie zapłaty kwoty z tytułu zerwania umowy przed końcem okresu jej obowiązywania jest niezasadne. Pozwana podnosiła również, że kontynuowanie umowy było niemożliwe, gdyż powód nie świadczy swoich usług w nowym miejscu zamieszkania pozwanej, którą to informację pozwana uzyskała telefonicznie od powoda. Pozwana nie kwestionowała obowiązku zapłaty należności za wykonane rozmowy telefoniczne w marcu 2013 r.

Wobec powyższego wskazać należy na treść łączącej strony umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 14 marca 2011 r. Jak wynika z zapisów tytułu III § 5 ust. 1 umowy, która zawarta została na czas określony (tj. 24 miesięcy - od dnia 14 marca 2011 r. do dnia 14 marca 2013 r.), ulega ona przedłużeniu na kolejny taki sam okres, zgodnie z warunkami przewidzianymi dla umowy przedłużanej, chyba że abonent złoży na piśmie oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy w terminie 30 dni przed upływem terminu obowiązywania umowy na czas określony. W przypadku przedłużenia umowy - ulega ona przedłużeniu na kolejny, taki sam okres, jak obowiązujący dla przedłużanej umowy, liczony od dnia upływu poprzedniego okresu obowiązywania umowy zawartej na czas określony. Jak wynika natomiast z zapisu tytułu III § 7 ust. 2 umowy w przypadku jednostronnego rozwiązania przez abonenta lub przez operatora z winy abonenta umowy związanej z przyznaną ulgą, przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, operatorowi przysługuje z tego tytułu roszczenie w wysokości wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania.

Treść przywołanych przepisów jednoznacznie wskazuje, iż wolą stron umowy było umożliwienie abonentowi złożenia oświadczenia woli w przedmiocie rozwiązania umowy, a więc w przedmiocie zakończenia stosunku umownego między stronami, w tym nieprzedłużania umowy zawartej na czas określony. Działanie takie zostało jednak obwarowane terminem złożenia przedmiotowego oświadczenia woli, którego niezachowanie skutkuje automatycznym przedłużeniem zawartej umowy na kolejny okres 24 miesięcy.

Jak wynika z ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie pozwana terminu tego nie zachowała, gdyż złożyła powodowi oświadczenie w przedmiocie nieprzedłużania umowy dopiero w dniu 12 marca 2013 r., a więc na trzy dni przed końcem okresu, na jaki umowa została zawarta. Wskazać jednak należy, że pozwana złożyła przedmiotowe oświadczenie - będące w istocie oświadczeniem o rozwiązaniu umowy z dnia 14 marca 2011 r. - zanim zaczęła obowiązywać kolejna umowa, a więc przed dniem 15 marca 2013 r. - zgodnie z zapisem tytułu III § 5 ust. 1 umowy. Oświadczeniem swoim złożonym powodowi w dniu 12 marca 2013 r. pozwana rozwiązała więc łączącą strony umowę z dnia 14 marca 2011 r. przed końcem okresu jej obowiązywania, wskutek czego kolejna umowa na okres następnych 24 miesięcy liczony po dniu 14 marca 2013 r. nie zaczęła obowiązywać.

Zauważyć przy tym należy, że pozwana złożyła powodowi oświadczenie w przedmiocie rozwiązania umowy ze względu na konieczność zmiany miejsca zamieszkania oraz wobec uzyskanej od powoda informacji, że w nowym miejscu zamieszkania pozwanej nie świadczy on usług telekomunikacyjnych (którego to faktu powód nigdy nie kwestionował). Jak podała pozwana miała ona zamiar i wolę kontynuowania umowy zawartej z powodem, jednakże z przyczyn od niej niezależnych (ograniczony zasięg terytorialny świadczonych przez powoda usług) okazało się to niemożliwe. Oczywistym jest bowiem, iż osoba zmieniająca miejsce zamieszkania nie tylko nie chce kontynuować korzystania z usług telekomunikacyjnych w starym miejscu, ale przede wszystkim nie ma takiej możliwości.

W dalszej kolejności wskazać należy, iż z treści przywołanych wcześniej zapisów umowy wynika również, że strony przewidziały możliwość rozwiązania umowy przed upływem terminu, na jaki została ona zawarta, przy czym w sytuacji rozwiązania przez abonenta umowy, w związku z którą przyznana została mu ulga w opłacie abonamentowej - rozwiązanie umowy przed końcem okresu jej obowiązywania zostało obwarowane sankcjami finansowymi po stronie abonenta w postaci obowiązku zapłaty na rzecz powoda wartości przyznanej ulgi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania.

Jak wynika z ustaleń Sądu, w szczególności z treści umowy z dnia 14 stycznia 2011 r. zawartej na warunkach promocyjnych (promocja „Rozszerzony + Prestiż HD” dla usług telewizyjnych i promocja (...) dla usług telefonii stacjonarnej), pozwanej przyznana została ulga w opłacie abonamentowej za usługi telewizyjne w kwocie 50,00 zł miesięcznie (abonament z promocją 55,90 zł - abonament bez promocji 105,90 zł). Wysokość ulgi przyznanej za cały okres trwania umowy wynosi więc 1.200,00 zł (24 miesiące x 50,00 zł), zaś za jeden dzień - 1,65 zł (po zaokrągleniu).

Skoro więc pozwana rozwiązała umowę z dnia 14 marca 2011 r., zawartą na okres 24 miesięcy (do dnia 14 marca 2013 r.), w dniu 12 marca 2013 r., a więc na trzy dni przed końcem okresu jej obowiązywania, to zgodnie z powyższymi ustaleniami powinna zwrócić powodowi kwotę przyznanej ulgi należną za okres trzech dni, a więc po zaokrągleniu

kwotę 5,00 zł (3 dni x 1,65 zł). W takim też zakresie Sąd uznał za zasadne żądanie powoda w części dotyczącej zwrotu przyznanej ulgi naliczonej w związku z rozwiązaniem przez pozwaną umowy przed końcem okresu jej obowiązywania.

W pozostałym zakresie żądanie powoda dotyczące zwrotu przyznanej ulgi Sąd uznał za niezasadne i jako takie podlegające oddaleniu. Z zebranego materiału dowodowego nie wynika bowiem, aby pozwana była zobowiązana do zwrotu ulgi za inny (dłuższy) okres, niż wymienione trzy dni, zaś powód nie wykazał zasadności obciążenia pozwanej całą kwotą ulgi to jest kwotą przyznaną na 24 miesiące.

Za zasadne, gdyż niekwestionowane przez pozwaną ani co do zasady, ani co do wysokości, a nadto wykazane przez powoda, Sąd uznał natomiast żądanie zapłaty kwoty 7,20 zł z tytułu opłat za wykonane rozmowy telefoniczne w marcu 2013 r.

Podsumowując, Sąd w pkt. I wyroku, na podstawie tytułu III § 7 ust. 2 umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 14 marca 2011 r. w zw. z art. 56 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. 2014, poz. 243 ze zm.), zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 12,20 zł (5,00 zł + 7,20 zł), zaś na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądził również odsetki ustawowe za opóźnienie w płatności od kwoty 5,00 zł od dnia 16 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 7,20 zł od dnia 17 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty (zgodnie z niekwestionowanym w tym zakresie żądaniem pozwu).

W pozostałym zakresie w pkt. II wyroku Sąd oddalił powództwo na podstawie art. 6 k.c. a contrario.

O kosztach procesu w pkt. III wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. i uznając, że powód wygrał proces tylko co do nieznacznej części swojego żądania (1,02%), obciążył go w całości kosztami procesu, uznając je za uiszczone.